

Zaļais kurss no Latgales skatpunkta

JURIS VIĻUMS |

2015. gada pavasarī žurnāla *Baltijas Koks* vāku rotāja fotogrāfija ar Arti Vaivodu – toreiz viņš aprīļa numura lappusēs gana plaši izstāstīja par savu saimniekošanu mežā un lauksaimniecības jomā. Pēc gada viņš saņēma apbalvojumu *Zelta čiekurs* nominācijā par ilgtspējīgu meža apsaimniekošanu. Satikām Arti Vaivodu nu jau vairāk nekā pēc sešiem gadiem – viņš joprojām aktīvi saimnieko savā īpašumā, darbojas mežsaimnieku kooperatīvā un vēlas izprast, kurp mūs īsti ved tas jaunais zaļais kurss, par kuru aizvien vairāk dzirdam pasaules politiķus un vietējos ļaudis runājam, taču šajā tēmā patiešām pagaidām jautājumu ir vairāk nekā atbilžu.

PATĪK MEŽU STĀDĪT

Tīmekļa plašumos atrodu 2013. gada rakstu, kurā Artis Vaivods aktīvi aicina zemi apmežot, nevis audzēt tajā krūmus. Pa šo laiku, šķiet, daudzviet situācija ir uzlabojusies, taču joprojām varam manīt aizaugušas platības, kas nenes labumu ne īpašniekam, ne valsts tautsaimniecībai. Artis Vaivods vienmēr ir bijis meža stādīšanas popularizētājs, pats stādījis, pētījis – noskatīti dažādi veidi, kā labāk piemēroties dabas izvirzītajiem noteikumiem. Uz savu saimniecību viņš aicina citus mežu īpašniekus, rāda, stāsta, sadarbībā ar iestādēm rīko dažādus seminārus – pie viņa bijuši kolēģi no Latvijas Meža īpašnieku biedrības, mazpulki, Lat-

